

PASSIPAIKALLA

Veteraanit voivat hyvin

Näinä päivinä kolme parlamentaarikkoota tuli olleeksi 30 vuotta kansanedustajana. Sitä on epävirallisesti ruvettu pitämään pitkäaikaisen kansanedustajan rajana.

Ennestään jo kuusi kansanedustajaa on saavuttanut tuon rajapyykin. Veteraanien määrä on tasaisessa kasvussa. Kun aloin säännöllisesti istua eduskunnan lehtereillä 1970-luvun lopulla, vain Johannes Virolainen (kesk.) kuului tuohon aatelisluokkaan. Veikko Vennamo (smp) saavutti rajan juuri ja Veikko Helle (sd.) pari vuotta myöhemmin.

Politiikassa on aina murrosvaiheita, saranakohtia, joissa vanhaa valtaa heitetään joukoittain romukoppaan. Näin tapahtui heti sodan jälkeen ja uudelleen 1970 uorisovaa- leissa. Näistä 1970 räyhäradikaaleista ovat mukana vielä

Pertti Salolainen (kok.) ja **Erkki Tuomioja** (sd.).

Tämän tuosta vaaditaan, että kansanedustajan toimikaudelle pitäisi asettaa yläraja. En käsitä, mistä 34 vuotta istuneiden **Mauri Pekkarisen** (kesk.) ja **Ben Zyskoviczin** (kok.) äänestäjät löytäisivät vaihtoehdon, jos heidän edustajansa pakotettaisiin luopumaan.

Esimerkiksi nyt tarvittin Zyskowicz toteamaan, että osin-koveruudistus on viallinen, ennen kuin kokoomusjohto suostui asian myöntämään.

Sirkka-Liisa Anttila

Sirkka-Liisa Anttilan (kesk.) sisällytettiin veteraanijoukkoon vaatii tulkintaa. Hänet on valittu eduskuntaan joka kerta 1983 jälkeen, mutta yhdestä kaudesta hän vietti osan Brysselissä.

Nainen on kovin harvinainen veteraaniedustajien joukossa. Historiasta tulee mieleen vain Miina Sillanpää (sd.). Kuvauvaan, **Mari Kiviniemi** (kesk.) on vaalikauden lopussa puoleensa historian kolmanneksi kokoinein naiset edustaja 20 vuodelle.

Anttila on johtanut naisjärjestöä mutta politiikassa hän on aina ilmoittautunut yleiseen sarjaan. Selkeällä ja kuuluvalla äänellä esitetyt kannanotot eivät poikien pelissä aina olleet kovaa valuita.

Anttilan nousu maatalousministeriksi kesti jälkikäteen arvioitua käyttämättömän kauan. Vasta kun ryhmässä kaikkien asiaa harrastavien miesten englanninkielen taito oli käyty läpi ja Anttilan Brysselin suhteet todettu ylivoimaisiksi, lusikka otettiin kauniiseen kateen.

Kari Rajamäki

Saatunnaisten lehterivieras voisi kuvitella, että **Kari Rajamäki** (sd.) on opposition johtava näkökändestäjä. Tämä löytäisi aina salissa pistäytyssään kaksokulman, josta kritisoisi nykyistä tai jotain edellistä hallitusta.

Yhden kauden palkintoministeriys ei Rajamäen energiaa hillinnyt. Näissä oloissa se on ihailtavaa.

Kymenlaakson murtuvien teollisuuskaupunkien demarit romahtivat perussomalaisen aallon alla. Koko viime vaalikausi oli jobbinpostin sarjaa Varkaudelle, mutta Kari Rajamäen kannatus kesti.

Palkkioksi oma puolue teki ilkeän tempun. Rajamäen luontainen kannatusalue pysyi vaalipiiriudistuksessa edelleen kahtia jaettuna.

Kimmo Sasi

Pitäkäämme juttuun pinnistelemään etsiessään edes yhtä projektia, jossa **Joumo Sasi** (kok.) olisi ollut mukana, jos jatkuvaa uudelleenvalintaa Tampereelta jätetään laskuista. Ehkä puoleen tarkoituksella lähettää Sasin tilanteisiin, joissa ei yritetäkään ratkaista, kun taas kevään 2011 hallitus-ohjelmamaneuvottelujen ykkösvaiheeseen. Muistissa on kaksi omuista päätöksä tällä liikenneministerinä. Kiriskkana kakassa valtiovarainministeri **Ryo Viinanen** (kok.) pakotti Sasin eroamaan kokoomuksen ryhmäjohtajan paikalta omalla erollaan uhten.

Monet seurasivat sydän kylmänä, kun Sasi viime vaalikaudella valittiin virkavaiheensa ja tutkintonsa vuoksi perustuslakivaliokunnan puheenjohtajaksi. Onneksi kokenut **Jacob Söderman** (sd.) tuli varapuheenjohtajaksi jöötä pitämään. Tällä vaalikaudella valtiovarainvaliokunnassa puheenjohtajan rooli ei ole yhtä ratkaiseva. Muiden puolueiden kokeneet voimat hillitsevät kyllä ikisähärlärien suolat.

PEKKA ALAROUTU

VIIKON VÄRSSY

Kuusi viskelee
siementä tuulen kyytiin
auringin lämpö
vie jyvää läpi lumen
niin on puun mieli maahan

JUHA AALTOILA

MT 50 VUOTTA SITTEEN - LA 6.4.

Miesten kevätmuoti suosii nyt ruskeata ja harmaata

Miesten pukimien kohdalla on jo pitemmään aikaa väri-
skaala ollut tasaisen tummansävynäinen ympäri vuoden.
Kevätkausi ei ole tuonut mukanaan tässä suhteessa mitään
määntävaapaa muutoksia näinä vuosina, vaan värit ovat
myös kesällä olleet suhteellisen tummia. Vähitellen alkaivat
kuitenkin vaalet värit jälleen kiiinnostaa jo jo tänä keväänä
alammehä nähdä ensimmäisiä merkkejä tästä suuntauksesta,
toteaa Miestenmuotineuvosto. Tusin väriasteikko on
edelleen tummavoittoinen, mutta vaaalempia sävyjä on
kuitenkin jo melko runsaasti mukana tuomassa kevennystä
ja priistystä miesten kevyeseen muotiin. Väreistä ovat etu-
alalla ruskeat sekä harmaat sävyt, usein myös aikaisempaa
vaaaleammisaa vivahteisaa. Sininen on yhä enemmän esillä
eniten kaikkea multicolourkankeissa. Kuosien kohdalla on
edelleen vallitsevana hillitty kuviointi, jolloin yleisvaikutel-
ma on usein kaaupmää katsottuna jokskeenkin yksivärinen.
Tumman puun väriseistä ovat sininen, harmaa ja tummah-
ko sävyt vallitsevat. Laaduisia mohairekoitteiset kevyet
kankaat näyttelävät melkoista osaa.

**Metsäeskarilaiset eivät kaipaa rakennettuja telineitä.
Veera Tikkanen taiteilee puun oksilla.**

Metsäilvesten tukikohta Lullamon pesä on pystytetty Rengon Rautavuoren ulkoilualueelle.

Reput ripustetaan kodan ulkoseinälle. Jokaisella on oltava kunnan ulkoiluvarustus mukana.

Metsäilvekset ovat rakentaneet lukuisia majoja kodan ympäristöön. Kasper Suolahti rakentaa lumilinnaa.

Metsäeskarilaiset touhuavat päivät pitkät ulkona

Rengon Metsä-
ilvekset on esikoulu-
ryhmä, jossa lapset
hoitajineen viettävät
lähes kaiken ajan
ulkosalla. Malli on
Hämeenlinnassa
yhä suosituimpi ja
kiinnostaa
muuallakin.

HÄMEENLINNA (MT)
Maaliskuisena pakkasaamuna
metsäisellä ulkoilualueella käy-
vänske.
Neljän pojan porukka on vii-
meistelemässä samana aamuna
pöykeästä lumimurtoa. Lapioit-
teenpoikausta lumimuraa. Lapiot
heiluivat vielä, mutta seinät ovat
jo korkealla. "Me ollaan tää ura-
kalla tehty", **Elmeri Sillanpää**
julistaa.
Viereisessä majassa linnanra-
kentäjiä tarkkaillaan.
"Me leikitään vakoihuryhmää",
Vakoihallaan poikia", selittää **Nella**
Salomaa. Seuraavaksi vakoihu-
ryhmä mäinaa meinaa vangita vierai-
sevan toimittajan, mutta sitten
laapapaupukin kutsu lumimurran
tuupauntuliaisin.
Kolmas porukka on Lullamo-
karhun pesässä, puissa kodas-
sa askartelemassa kenkiä. Jokai-
nen leikkaa saksilla paperista
kaavan mukaan piirretyt palaset
lastenhoitaja **Anne Ihämäen**
ohjaamana.

Kuinen kota tarjoaa suojaa
 Käynnissä on tavallinen Rengon
 Metsäilvesten arkipäivä. Esi-
 kouluryhmä Metsäilvesten on
 viikkua kuudesta Hämeenlinnan
 varhaiskasvatuksen metsäryh-
 mistä.

Metsäilvesten päivä kuluu jo-
 ka vuodenaikana ja melkein joka
 säällä ulkona. Kotaan voi mennä
 lämmittämälleen tulen äärelle,
 ja siellä askarrella ja tehdä
 kaivemmin katon alla sujuvia
 hommia.

Metsäryhmä noudattaa esi-
 opetussuunnitelmaa, mutta
 toteutuu on tavallista toiminnal-
 lisempaa, selittää Rengon var-
 haiskasvatuskeskuksen johtaja
 ja Hämeenlinnan Metsäryhmä-
 verkoston vetäjä **Päivi Tiesmaa**.

"Vain oma mielikuvitus on
 rajana, miten asiat voi tehdä
 luonossa."

Pian yhdeksän ryhmää

Metsäryhmissä on erityisen hyvät mahdollisuudet luonnossa oppimiseen. Lapset keräävät kasvioita, oppivat tunnistamaan eläimiä ja niiden jälkiä.

Esäkirin alkaessa selvitetään säännöt: elävää ei rikota, eikä pidetä kauheaa meteliä. Luonnossa ei ole aitoja, joten lasten kanssa on sovittava, mihin asti saa liikkua.

Metsäesikoulu kestää aamu-yhdeksän yhteen iltapäivällä.

KARI SALONEN

Muina aikoina hoitopaikkaa tarvitsevat siirtyvät metsästä sisätiloissa toimiviin ryhmiin. Tiesmaa perusti Renkoon

kotoryhmän siirrettyään sin-
ne Ahvenistolta, jonne oli jo
perustanut vastaavan ryhmän.
Ahveniston innoittajana taas

Metsäpäiväkoti tuntuu olevan ilmiö, joka leviää kuin ku-

lovalkea. Hämeenlinnaan on tulossa tänä vuonna kolme uutta metsäryhmää, ja naapurikunta Tammelassakin on otettu mallia.

Unimakkara maistuu
aamupäivän leikkien jälkeen.
Elmeri Sillanpää ja Jani Vättö
ovat ehtineet ruokailu-
penkillle syömään.
Osa porukasta jonottaa
vielä annostaan.

Kiinnostuneita vierailijoita on käynyt Skotlannista asti. Metsäryhmässä toimiminen on sallinut vaatimuksia henkilökohtaisella ja lasten vanhemmilla. Lapset saavat olla mukana vaatteet ja varusteet, jotka ulkona tarkene. Myös työntekijöiden täytyy olla halukkaita viettämään päiväänsä luonnossa. Metsäryhmän vetäjäksi ei voi pakottaa, vaan toimeen valikoituvat esimerkiksi partiotouharastaneet tai muutten luonnossa viihtyvät.

Vaikka lasten tarkeneminen huolehtuttaa monia vanhempia huoleksi, metsäryhmät on saatavilla Hämeenlinnaan täyteen. Tiesman mukaan toimintaan ollaan tyytyväisiä. Vanhemmat kertovat, että lapset nukkuvat ja syövät hyvin.

Rennessa henkilökuunta vertaili viime syksynä sairauts pois- saoloja. Metsäilveksst sairastivat monia puolet vähemmän.

Metsässä on tilaa leikeille

Tiesmä lauttelee lisä etuja:

Luonnolla on terapeuttinen vaikutus, ja metsäryhmiä soveltuu hyvin vilkkaalle lapsille.

Sisätiloissa leikkejä joudutaan arjaamaan tilojen vuoksi, mutta ulkona samaan leikkiin voivat osallistua vaikka kaikki 14 metsästä.

Touhulla luonnossa kasvattamys ruumiillisesti. Taidot karttuvat esimerkiksi puihin kiipeillemä, esimene ei tarvita.

"Kun paljon liikutaan, oman kehon hallinta vahvistuu, mikä on äästä edistää oppimista."

Kunnalle metsäryhmät ovat edullisia. Kota vaatii muutaman tuhannen euron alkuinvestoinnin. Ylläpitoon ei kulu juuri muuta kuin polttopuita.

Lapset mukana ruuan haussa
Koitetaan ruoka-aika. Ruoka haetaan keittiöltä lämpölaatoikoissa. Talvella laattiko kulle ahkiossa, kesäisin maitokärryissä. Lapset osallistuvat kuitenkin vuorollaan ruuanhakuun, kuten muuhinkin kotaelämään kuuluviin askareisiin. Niitä ovat esimerkiksi lumi-työt ja polttopuiden kantaminen. Metsäilvekset syövät ulkona penkeillä – ellei ilma ole aivan huono.
"Marraskuussa oli kauheaa myrsky ja murot lensi", muistelee **Jani Vättö**.
"Lapset sanovat aina, että ruoka maistuu hyvälle. Sitä menee suhteessa paljon enemmän kuin sisäsiäryhmillä", kertoo lastentarhanopettaja **Johanna Järvinen**.
Tänään tarjolla on unimakkaroita, ja ne pysyvät tukevasti haarakussä. Jokaiselle riittää ainakin kaksi. Syödä kannattaa riipeästi, ettei ruoka jäähy.
HENRIK SCHÄFER